

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) התשל"ט-

1979

לכבוד

שר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש)

התשל"ט – 1979

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד שרה שרלב
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר יצחקוב שלמה ת.ז. [REDACTED], רופא שיניים מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד עירן קייזמן.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 07/04/2010 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות,
קובלנה נגד הנקבל (להלן הקובלנה) ואשר עלפיה הנקבל לא העביר כרטיס
טיפול לרשמי מטופלים שלו למרות פניות חוזרות ונשנות ובכך התנהג התנהגות
שאינה הולמת רופא שיניים כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח
חדש) התשל"ט 1979 להלן הפקודה (להלן הפרשה הראשונה).

בתאריך 16/11/2010 הגיש ד"ר בועז לב קובלנה מתוקנת ובה הוספה פרשייה נוספת לפיה הנקבל לא השיב לתלונה שהוגשה נגדו על טיפול שהגיש למטופלת במרפאתו, בכך גילה התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, כאמור בסעיף 45(1) לפקודה.
התמיד להפר הוראות הפקודה כאמור בסעיף 45(3) לפקודה.
הפר הוראה מהוראות חוק זכויות החולה התשנ"ב 1966 כאמור בסעיף 45(7) לפקודה. להלן הפרשה השנייה.

2. הוועדה -

שר הבריאות מינה וועדה לדון בקובלנה האמורה (להלן-הוועדה). שחבריה היו ד"ר שלמה זוסמן יו"ר, ד"ר חגי סלוצקי ועו"ד יגאל חיות.

3. האירועים שברקע הקובלנה:

עניינה של קובלנה המתוקנת בשתי פרשיות:

- 3.1 פרשייה ראשונה - נשוא תלונתם של ~~המטופל והמטופלת~~ של נטען כי בשנת 2004-2005 הנקבל העניק למתלוננים טיפולי שיניים במרפאתו הפרטית.
לאחר סיום הטיפול המתלוננים פנו מספר פעמים לנקבל בבקשה לקבל לידם את כרטיס הטיפולים שלהם. למרות פניות חוזרות ונשנות הנקבל לא העביר את כרטיס הטיפולים כמבוקש.
ביום 22/06/2009 הגישו המתלוננים תלונה נגד הנקבל למשרד הבריאות.
לאחר הגשת התלונה, ביום 06/09/2009 פנתה ד"ר עמליה מוטשניק מאגף אבטחת האיכות במשרד הבריאות, במכתב לנקבל ובקשה ממנו להעביר את החומר המבוקש למתלוננים.
הנקבל לא הגיב לפנייה ולא העביר את החומר כמתבקש
ביום 22/10/2009 פנתה שוב ד"ר מוטשניק לנקבל בכתיב ובקשה לקבל תגובתו לתלונה, הנקבל אף הוזכר כי היעדר מענה מהווה עבירה.
למרות זאת הנקבל לא השיב דבר.

ביום 29/11/2009 נשלחה לנקבל פנייה נוספת מאת ד"ר מוטשניק למרות זאת הנקבל לא השיב.

ביום ה- 14/01/2010 פנתה שוב ד"ר מוטשניק לנקבל ובקשה את תגובתו, הנקבל הוזכר שנית. למרות זאת לא התקבלה כל תגובה לפנייתה.

3.2 פרשייה שנייה – נשוא תלונתה של גב' ~~ד"ר מוטשניק~~ מתאריך 19/01/2007 על טיפול שהעניק לה הנקבל המרפאתו, טיפול אשר כלל בניית גשר של 12 יחידות בלסת העליונה ותותבת נשלפת בת 8 יחידות בלסת התחתונה.

בתאריך 17/01/2008 פנתה ד"ר מוטשניק אל הנקבל ובקשה תגובתו לתלונה.

בתאריך 24/09/2008 הגיב הנקבל בכתב לתלונה. לתגובה ששלח לא צורפו העתק רשומה רפואית, כרטיס טיפול וצילומי רנטגן.

בתאריך 24/03/2008 פנתה ד"ר מוטשניק אל הנקבל בכתב ובקשה לקבל את כל התיק הרפואי של המתלוננת כולל צילומים וכן בקשה מענה לשאלות מקצועיות שהתעוררו לאור תגובתו.

הנקבל לא הגיב לפנייה זו ולשיחות טלפוניות עמה. ביום 28/05/2008 נשלחה אליו תזכורת בדואר רשום. חרף כל זאת לא התקבלה כל תגובה מהנקבל.

3.3 בתום הדיון הוועדה קבעה בהמלצתה מיום 08/04/2011 כי מעשיו כאמור בכתב הקובלנה מהווים התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים ובכך פעל בניגוד לסעיפים 145(1), (3) ו- 45(7) לפקודת חוק זכויות החולה. לפיכך הרשיעה הוועדה את הנקבל בעבירות אלו.

4. הוועדה המליצה לבטל את רשיונו של הנקבל לצמיתות.

5. בהחלטתו מתאריך 28/06/2011 אישר כב' השופט זיילר את המלצת הוועדה והורה על ביטול רישיון הנקבל לצמיתות.

6. הנקבל הגיש ערעור על החלטת כב' השופט זיילר לבהמ"ש המחוזי בתיק עו-11-07-29.419.

הבריאות ולא היה ניתן לבדוק אותה בגלל אי מתן תשובות מצד הנקבל. והיא רואה בכך מקרה חמור מאד.

הנקבל לא התייחס לפניות של המטופלים ולא לפניות של עו"ד שלהם ולא לפניות משרד הבריאות וגם לא להזמנת וועדת המשמעת להתייצב בפניה לדיון. בכל הקובל הפנתה את הוועדה לדברי כב' השופט סולברג בפסק הדין של ביהמ"ש המחוזי בסעיף 10:

"לטעמי צודק כב' הנשיא השופט זיילר במרבית דבריו. ראוי המערער לבקורת שהוטחה בו מעשיו ומחדליו מגונים. אוי לרופא שיניים שזוהי דרך עבודתו. אוי לו ואוי לקהל מטופליו. עליו לבוא על עונשו כגמול הולם על התנהגותו על מנת לוודא את הסלידה מדרכו למען יראו וייראו הוא ורופאי שיניים פוטנציאלים אחרים שכמוהו".

כמו כן הפנתה את הוועדה להחלטה בעניין ד"ר יחיאל זיו שגם במקרה זה לא השיב לפניות משרד הבריאות ולא הופיע לפני וועדת המשמעת. במקרה זה המלצת הוועדה הייתה לבטל את רשיונו של ד"ר זיו. כב' השופט סטרשנוב אימץ את ההחלטה, בחלקה, והתלה את רשיונו לחמש שנים. בכל הקובל טענה כי לא תבקש התלייה לחמש שנים אך התנהגותו של הנקבל מצדיקה תגובה משמעתית של התלייה לתקופה ממושכת ולא פחות משלוש שנים וזאת כדי להעביר מסר לנקבל ולציבור לשמור על רמה של התנהגות. בכל הקובל לאחר שסיימה את דבריה בקשה להוסיף מקרה נוסף שלא הופיע בכתב הקובלנה. המקרה אירע בשנת 2002 בעניין שילוט גם במקרה זה לא השיב לפניות משרד הבריאות.

בכ' הנקבל ביקש להעיד את הנקבל לפני הוועדה.

עדות הנקבל:

הנקבל אמר כי הוא רופא שיניים משנת 1988, שירת בצבא כמפקד מרפאה, ניהל את מרפאת ג'וליס וגם בתל השומר ובצריפין.

הנקבל הביע צער על כל הנושא וכי "אינו יודע איך נפלנו בין הכסאות". יש לו מרפאה פרטית בבת ים שאינה בבעלותו. בכ' הנקבל הציג לעד שני תיקים של המטופלים בפרשה הראשונה. לדבריו אלה מקרים שסיים את הטיפול בהם והם מקרים של ביטוח שילוח.

התיקים הוגשו וסומנו 11 22 ונ3 (בענייה של גב' ולמה) בכל הקובל לא
התנגדה להגשתם.

בכל הנקבל אמר כי הגשת התיקים היא כדי להראות שאי שיתוף הפעולה עם
משרד הבריאות לא נבע מזה שלא היו לו תיקים או שהוא פחד עם הטיפול, היה
לו הכל מסודר והתיקים יפים ומסודרים.

בהמשך העיד הנקבל שאחרי איזושהי תקופה גב' ~~א~~ הגיעה אליו, היא רצתה
לשבת על התיק עוד פעם, מה עשינו מה לא עשינו והיא נעלמה. אחרי איזושהי
תקופה קיבלתי מכתב מהעו"ד שהוא רוצה את התיקים. יצאתי קשר עם ~~א~~
ואמרתי לה שאין שום בעיה ושתבוא לקחת את התיקים, היא גם לא ענתה לי.
דרך העו"ד עוד פעם קיבלתי כמה פניות. אמרתי לו שזה כרוך בעלויות, הוא רצה
את הצילומים. אמרתי לו שאני חייב לשמור את הצילומים אצלי בתיק אז הוא
אמר לי לא, תעשה את כל הפרוצדורה אנחנו נשלם לך, משהו בסגנון הזה. זה היה
כמובן לפני הרבה זמן אבל אני לא התנגדתי שיבואו ושיקחו את התיקים.

לשאלה מדוע לא שיתף פעולה עם משרד הבריאות השיב הנקבל בעמוד 10
לפרוטוקול כי טרדות הבית והמשפחה ונסיעות לחו"ל ובעיות נוספות מנעו ממנו.
אני לא הייתי בסדר, אני יודע שלא התייחסתי אבל זה נבע כתוצאה מחוסר
ידע. פנה "למדנס" כמה פעמים בנושאים אלה והם אמרו שיחזרו ולא חזרו אלי.
הוא דיבר עם עו"ד של המתלוננת ואמר לו כי צילום התיק שדרש כרוך בעלויות
ושהוא יבוא בעצמו לצלם את התיק.

לשאלת חבר הוועדה מדוע לא השיב לארבעת הפניות של ד"ר מוטשניק השיב
יכול להיות שהייתי בחו"ל אני לא יודע, יכול להיות שלא הייתי במרפאה, תלוי
לאיזו מרפאה היא שלחה את המכתב. יש ימים שאני נמצא פה ויש ימים שאני
נמצא שם. יש לי תיבת דואר בחוץ לפעמים אני לא מקבל דואר גם זה קורה (עמוד
13 לפרוטוקול).

לדבריו הוא חושב שדיבר עם ד"ר מוטשניק מספר פעמים בטלפון אך לא
זוכר. משהו ספציפי של איזושהו כעס או איזושהו משהו לא בסדר אני לא זוכר
דברים קיצוניים (עמוד 14 לפרוטוקול).

במקרה של גב' ~~א~~ (פרשה שנייה בקובלנה) אומר הנקבל, הגב' ולמה
הגיעה אלי למרפאה שאני אעזור לה, אני ניסיתי לעזור לה. היא אישה מאד
חולה, היא אישה מרוסיה. מאחר ואני דובר רוסית ואני מטפל בהרבה מרוסיה אז

יש להם תמיד תלונה שברוסיה היו עושים זריקות או שלא עושים זריקות. אז היא טופלה ברוסיה כנראה שהיא טופלה בחומר הרדמה עם אדרנלין או אני לא יודע מה. אז היא אמרה לי שהיא יש לה מצבים שהיא מתעלפת על הכסא כתוצאה מחומר הרדמה. אני ניסיתי לטפל בה קודם כל בלי אדרנלין. וגם אם הייתי עושה לה איזושהי זריקה זה היה פרי פרס, ובלי זריקות וכמה השחזות שעשיתי לה היו השחזות ויטליות. אני בכלל לא עשיתי לה זריקה. הדבקתי לה את הגשר העליון היא ישבה על הכסא, ישבתי לידה ופתאום שמת לי לב שהיא מתחילה לאבד את ההכרה, היא התעלפה לי על הכסא. ניסיתי לעשות את כל הפרוצדורה מה שצריך לעשות וראיתי שאני מתחיל לאבד אותה אני הזמנתי אמבולנס ולקחו אותם לבית חולים. אני הייתי בקשר טלפוני עם בית החולים וגם איתה אח"כ.

הנקבל אמר שהוא דיבר עם גב' מוטשניק בענייה של גב' ול... ואף שלח לה מכתב תקציר מבית החולים שאסור לטפל בה ללא הרדמה כללית. לדבריו לא חשב שהוא לא בסדר שצריך לעשות לו נו נו נו או דברים כאלה. לא ניסה לעשות משהו רע או לא בסדר.

לשלא לה מדוע לא הופיע לדיוני הוועדה השיב כי עכשיו אני מבין שאני לא בסדר שלא באתי הייתי צריך לבוא או לטפל בזה.

לדבריו עו"ד קייזמן תפס אותו בחו"ל ואז הוא ביקש ממנו לטפל בעניין אם הוא לא היה תופס אותו אז הוא לא היה יודע איפה הוא היה נמצא היום (עמוד 17 לפרוטוקול).

זה לא שעשיתי משהו בכוונה או שניסיתי לפגוע במשהו חס וחלילה, היום אני נמצא פה לשיקולכם, מנסה להתנהג בצורה נאותה אני לא יודע מה להגיד לכם, אני יודע שאני לא הייתי בסדר אבל יש סיבות אישיות שאני לא רוצה להכנס לזה. כל אחד יש לו את השק שהוא סוחב יש בעיות, אני מנסה לתמרן בין הבעיות (פרוטוקול עמוד 17).

בסיום דברי הנקבל בכל הקובל טענה כי מאחר ונטען בשלב של טיעונים לעונש אני לא אתייחס, אני חושבת שהעובדות ברורות.

טיעונים לאמצעי המשמעת:

בכ' הנקבל עו"ד ערן קייזמן.

בכ' הנקבל טען כי לעניין אי התייצבותו בפני הוועדה הנקבל שילם על כך מחיר כבד מאד - 20 אלף ש"ח, הוצאות המשיב בערעור והוא רואה בזה קנס.

בכ' הקובל טען כי למעשה אנו אמורים להיות חזרה באותו מצב בו היינו אילו היה מתייצב הנקבל בדיון הראשון לפני הוועדה ואני מבקש כך להתייחס אליו. אני מצפה מחברי הוועדה שיש לי איתם היכרות רבת שנים שתהיה להם גם האינטגרטי להתייחס למקרה הזה כאל מקרה שמגיע בפעם הראשונה

לפתחם, זה מספיק חמור גם כך.

אין לנו סיבות טובות למה שלא התייצבנו לפני הוועדה, גם אין לנו סיבות טובות למה שלא שתפנו פעולה עם משרד הבריאות, אבל אתם צריכים להבין ואני בטוח שאתם מבינים את זה גם. הרופאים שעובדים בשטח ורובם גם אלה שאינם ילידי הארץ ולא רכשו את ההשכלה שלהם בארץ, החשיבה שלהם בנושא של פנייה מהשלטונות היא חשיבה קצת שונה מהחשיבה הרגילה (פרוטוקול עמוד 18).

לעניין אי שיתוף פעולה עם משרד הבריאות אומר בכ' הקובל כי בשני התיקים (בפרשה הראשונה בקובלנה) התיקים מסודרים, יש צילומים, תוכנית טיפול והרשומה מנוהלת באופן יפה מאד. אבל כשהשלטון והרשות פונים חובה על האזרח לציית, חובה על האזרח להמציא את המבוקש, בפרט כאשר מדובר ברופא אין ספק בעניין זה.

יכול להיות שהיו שם אי סדרים איזה כספים, ענייני מס הכנסה שהטילו על הנקבל אימה. יכול להיות שזה היה מתוך הבנה שמשרד הבריאות לא מתעסק בדברים אלה. משרד הבריאות מתעסק כשיש רשלנות. לדבריו אמר לו הנקבל כשפגש אותו "אני לא מבין מזה עניין של משרד הבריאות, דיברתי עם עו"ד אמרתי לו אתה רוצה את הצילומים תבוא תיקח".

לעניין בקשת התביעה להתלות את רשיונו של הנקבל לשלוש שנים, מביא דוגמה של ד"ר אנייס שהוא הואשם ברשלנות חמורה שגרמה למותה של תינוקת שם שללו את הרשיון לשלוש שנים. אז היכן הפרופורציה, כאן מדובר במחדל בירוקרטי זה לא מחדל שנוגע לטיפול הרפואי. אכן יש פה התנהגות מזלזלת במידה לא מועטה אך הדרישה לעונש כזה היא דרקונית.

לאבחן מהמקרה של ד"ר זיו שם הוטל על הנקבל התליית רשיון לחמש שנים, שם גם היה מדובר בהתרשלות חמורה.
במקרה שלפנינו לא נטען כלפי הנקבל שהוא התרשל בטיפול בחולה, מדובר באי שיתוף פעולה עם משרד הבריאות ובעניין של אי העברת חומר.
אני חושב שמגיע לו נזיפה והתראה לבל ישנה המקרה. מה יעשה שלוש שנים אם הוא לא יהיה רופא שיניים. לא לוקחים רשיון של בן אדם ומונעים ממנו את היכולת להתפרנס ממקצועו בגלל עניין כזה, באמת חמור אבל לא מצדיק הטלת עונש כל כך חמור.
מה שקרה זה שהנקבל העביר את החומר למדנס והם העבירו אלי לטיפול. יושב לפניכם אדם סימפטי הוא לא רמאי ולא שקרן. בהיעדר אפשרות לפי פקודת רופאי השיניים להטלת עונש מותנה אז הוא צריך להינות מעונש קל יחסית של נזיפה או התראה.
בכל הנקבל ביקש להתחשב במצבו המשפחתי, אב לארבעה ילדים, איש צעיר הצריך לעבוד לפרנסתו.
(שלושת התיקים יועברו בהסכמת הצדדים לבדיקה במשרד הבריאות).

המלצת הוועדה:

הוועדה דנה מחדש בעניינו של הנקבל כמצוות ביהמ"ש המחוזי בפסק הדין שניתן ע"י כב' השופט סולברג.
הנקבל הודה בכתב הקובלנה שיוחס לו והוועדה הרשיעה אותו על פי הודאתו בעובדות ובעבירות שבכתב הקובלנה.
הוועדה שמעה בקשב רב את הסבריו של הנקבל, דבר שלא היה ניתן לעשות בדיון הקודם.
הנקבל לא נתן הסברים משכנעים להתנהגותו והסיבות שמנה לא היו מספיקים להצדקת התנהגותו יחד עם זאת הוועדה התרשמה שהנקבל אכן מאמין בתום לב בנסיבות הסוביקטיביות והאוביקטיביות שהביאו להתנהגותו וכי הוא לא פעל בזדון או בכוונת תחילה באי היענותו לפניות משרד הבריאות או לפניות המטופלים שלו(הנקבל לא נחקר בחקירה נגדית והתביעה לא סתרה את טענותיו).

לדבריו הוא לא היה בסדר הוא יודע שלא התייחס אך זה נבע מחוסר ידע ונפילה
בין הכסאות. לא שרצה לעשות משהו לא בסדר וכי יש לו סיבות אישיות.
הנקבל לא הואשם ברשלנות ולא נטען נגדו כי פעל ברשלנות בטיפול שנתן
למטופליו.

לעניין אמצעי המשמעת כפי שנתבקשו ע"י התביעה - התליית רשיון לשלוש
שנים, הוועדה סבורה כי יש לאבחן בין המקרים בהם הייתה רשלנות חמורה
בהתנהגותו של רופא בטיפול בחולה ושם נדון להתליית רשיון למספר שנים רב
לבין המקרה שלפנינו שדן בעניין אי מענה לפניות משרד הבריאות והמצאת
חומר למטופלים - עם כל החומרה שיש לייחס להתנהגות זו.
כפי שנאמר בפסק הדין של כב' נועם: "ביטול רשיון לעסוק ברפואת שיניים שמור
למצבים החמורים ביותר עם כל חומרת מחדליו של המערער הם אינם נמנים על
החמורים ביותר. אין טענה על מטופל של המערער שמת בעקבות טיפול
רשלני, למשל, ולא על מטופלת שהורדמה ונאנסה. הטענות הן רק אלו שפורטו
לעיל: לא פחות, אך גם לא יותר. העונש הראוי בנסיבות העניין איננו ביטול
הרשיון אלא התלייתו לתקופה מסוימת".

לנוכח העובדות והעבירות שהועלו בכתב הקובלנה שבהם הודה הנקבל ולאור
כל האמור לעיל, הוועדה רואה בחומרה רבה את התנהגות הנקבל. הוועדה
סבורה שהתנהגותו של הנקבל מהווה זלזול ברשויות המדינה בציבור המטופלים
ובלתי ראויה בעליל ורופא שמתנהג כך מן הראוי להתלות את רשיונו לתקופה
מסוימת וזאת על מנת להרתיע את הנקבל ויתר ציבור הרופאים מהתנהגות כזו.
לפיכך, בנסיבות מקרה זה אנו ממליצים בפני כבוד השר להתלות את רשיונו של
הנקבל לתקופה של תשעה חודשים.

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועץ המשפטי לממשלה

ד"ר חגי סלוצקי
חבר

ד"ר שלמה זוסמן
יו"ר

לדבריו הוא לא היה בסדר הוא יודע שלא התייחס אך זה נבע מחוסר ידע ונפילה
 בין הכיסאות. לא שרצה לעשות משהו לא בסדר וכי יש לו סיבות אישיות.
 המקבל לא הואשם ברשלנות ולא נטען נגדו כי פעל ברשלנות בטיפול שנתן
 למטופליו.

לעניין אמצעי המשמעת כפי שנתבקשו ע"י התביעה – התל"ית רשיון לשלוש
 שנים, הוועדה סבורה כי יש לאבחן בין המקרים בהם הייתה רשלנות חמורה
 בהתנהגותו של רופא בטיפול בחולה ושם מדון להתל"ית רשיון למספר שנים רב
 לבין המקרה שלפנינו שדן בעניין אי מענה לפניות משרד הבריאות והמצאת
 חומר למטופלים- עם כל החומרה שיש לייחס להתנהגות זו.

כפי שנאמר בפסק הדין של נב' נועם: "ביטול רשיון לעסוק ברפואת שיניים שמור
 למצבים החמורים ביותר עם כל חומרת מחדליו של המערער הם אינם נמנים על
 החמורים ביותר. אין טענה על מטופל של המערער שמת בעקבות טיפול
 רשלני, למשל, ולא על מטופלת שהורדמה ואנסה. הסעגות הן רק אלו שפורטו
 לעיל: לא פחות, אך גם לא יותר. העונש הראוי בנסיבות העניין אינו ביטול
 הרשיון אלא התל"ית לתקופה מסוימת".

למכח העובדות והעבירות שהועלו בכתב הקובלנה שבהם הודה הנקבל ולאור
 כל האמור לעיל, הוועדה רואה בחומרה רבה את התנהגות הנקבל. הוועדה
 סבורה שחתנהגותו של הנקבל מהווה זלזול ברשויות המדינה בציבור המטופלים
 ובלתי ראוי בעליל ורופא שמתנהג כך מן הראוי להתלות את רשיונו לתקופה
 מסוימת וזאת על מנת להרתיע את הנקבל ויתר ציבור הרופאים מהתנהגות כזו.
 לפיכך, בנסיבות מקרה זה אנו ממליצים בפני כבוד השר להתלות את רשיונו של
 הנקבל לתקופה של תשעה חודשים.

יגאל חיות, ע"ד
 נציג היועץ המשפטי לממשלה

ד"ר מנחם סלוצקי
 חבר
 ד"ר שלמה זוסמן
 יו"ר

לדבריו הוא לא היה בסדר הוא יודע שלא התייחס אך זה נבע מחוסר ידע ונפילה
בין הכסאות. לא שרצה לעשות משהו לא בסדר וכי יש לו סיבות אישיות.
הנקבל לא הואשם ברשלנות ולא נטען נגדו כי פעל ברשלנות בטיפול שנתן
למטופליו.

לעניין אמצעי המשמעת כפי שנתבקשו ע"י התביעה - התליית רשיון לשלוש
שנים, הוועדה סבורה כי יש לאבחן בין המקרים בהם הייתה רשלנות חמורה
בהתנהגותו של רופא בטיפול בחולה ושם נדון להתליית רשיון למספר שנים רב
לבין המקרה שלפנינו שדן בעניין אי מענה לפניות משרד הבריאות והמצאת
חומר למטופלים - עם כל החומרה שיש לייחס להתנהגות זו.
כפי שנאמר בפסק הדין של כב' נועם: "ביטול רשיון לעסוק ברפואת שיניים שמור
למצבים החמורים ביותר עם כל חומרת מחדליו של המערער הם אינם נמנים על
החמורים ביותר. אין טענה על מטופל של המערער שמת בעקבות טיפול
רשלני, למשל, ולא על מטופלת שהורדמה ונאנסה. הטענות הן רק אלו שפורטו
לעיל: לא פחות, אך גם לא יותר. העונש הראוי בנסיבות העניין איננו ביטול
הרשיון אלא התלייתו לתקופה מסוימת".
לנוכח העובדות והעבירות שהועלו בכתב הקובלנה שבהם הודה הנקבל ולאור
כל האמור לעיל, הוועדה רואה בחומרה רבה את התנהגות הנקבל. הוועדה
סבורה שהתנהגותו של הנקבל מהווה זלזול ברשויות המדינה בציבור המטופלים
ובלתי ראוי בעליל ורופא שמתנהג כך מן הראוי להתלות את רשיונו לתקופה
מסוימת וזאת על מנת להרתיע את הנקבל ויתר ציבור הרופאים מהתנהגות כזו.
לפיכך, בנסיבות מקרה זה אנו ממליצים בפני כבוד השר להתלות את רשיונו של
הנקבל לתקופה של תשעה חודשים.

יגאל חיות, עו"ד

נציג היועץ המשפטי לממשלה

ד"ר חגי סלוצקי

חבר

ד"ר שלמה זוסמן

יו"ר